తెరవబడని తలుపు

"వెర్రి చెత్త! నా కాలాన్ని పాడుచేశావ్"

"నిజంగానా?"

"అబద్ధం అనుకున్నావా? మూడు రోజులు, రోజుకు రెండు గంటల చొప్పున ఆరు గంటల కాలం వృధా అయింది"

బ్రహ్మానందం, శశిరేఖ వైపుకు చికోపంగా చూశాడు ఆమె యీజీచైరులోనుంచి లేచి, టేబిలుమీద బ్రహ్మానందం విసిరికొట్టిన పుస్తకాన్ని అందుకుంటూ—

"అందుకే మిమ్మల్ని సొంతం చదవమన్నది నా స్నేహితురాలు"

"అనసూయా?"

"ఆఁ! ఆమే! యిది వల్లమాలిన నవలంటూ ఏమేమో చెప్పి యిచ్చింది"

"అవును! అలాంటివాళ్ళకు యీ రకం నవలలు చాలా బావుంటాయ్" బ్రహ్మానందం సిగరెట్టు ముట్టించి గట్టిగా రెండు సార్లు పీల్చి

"ఈ నవలలో చెప్పబడిందే నిజమైన ఆదర్శ ప్రేమఅయితే, అది దేవతలకు దయ్యాలకూకూడా వద్దు ఇ మనుషులు ”
శశిరేఖ మధ్యలో అందుకుని—

"కథానాయకుడు- ఆమె ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకునేటప్పుడు అందంగా వుండేవాడు గదా? సరే పెళ్ళయింది బాగానే వుంది యుద్ధంలోతిన్న గాయాలతో ఆముఖమంతా గుంటలూ, లొట్టలూ పడిపోతే— మరి యింకా అతగాణ్ణే ఎలా ప్రేమించిందా అని నాకు అనుమానం!"

"ఇదంతా ప్రచార సాహిత్యం యుద్ధంవల ఆ దేశాల్లో దాదాపు అందరు మొగాళ్ళూ ఏదో వొక ంగ వైకల్యం పొందారు మరి స్త్రీలు అలాంటి వాళ్ళను వదిలేయకుండా వుంచాలంటే ఏదో వొక మనో వైకల్యాన్ని ఆదర్శ ప్రేమ పేరుతో పిలిచి, వాళ్ళ అంగవైకల్యానికి చేతకాని అదీ యీ ఆదర్శం ”

"అసలు అంత వికారంగా కనబడే మగాళ్ళను, ఒకప్పుడు ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంటే మాత్రం, ఆడవాళ్ళు తరవాత కూడా ఎలా భర్తలుగా అంగీకరించ గలుగుతారు?"

"ఏదో ఆదర్శమనీ మానవత్వమనీ దాని హుందాతనమనీ యింకా యింకా అలాంటివే కొన్ని కల్పించుకుంటే సరి ”

శశిరేఖ దీర్ఘంగా పైకి రెండు నిమిషాలు చూచి, హఠాత్తుగా ఏదో ఆలోచన తట్టినట్టు లేచి బ్రహ్మానందం దగ్గరకు వస్తూ—

"మిమ్మల్ని నేనెందుకు ప్రేమించా ననుకున్నారు?" అని ప్రశ్నించింది

"ఏమో!" బ్రహ్మానందం కొంటెగా చూశాడు

"ఈ ముక్కు, యీ గడ్డం యీ వంపు "

ముక్కుమీద రెండు ముద్దులు, గడ్డాన కొకటి— మొత్తం మూడు

"ఈ ముక్కూ, గడ్డం యిలా లేకపోయినట్లయితే?"

"ఏం! భారతదేశం యిక మగాళ్ళు లేక గొడ్డుపోయిందా?"

బ్రహ్మానందం—బ్రహ్మాండం బద్దలయేట్టు నవ్వుతూ ఆమెను దగ్గరకు లాక్కున్నాడు

"మరి నిన్నెందుకు ప్రేమించా ననుకున్నావ్?"

ఆమె విశాల నేత్రాలను అతి సున్నితంగా ముద్దు పెట్టుకుంటూ ప్రశ్నించాడు

''ఉఁహు నాకు తెలియదు మీరె చెప్పండి"

"ఈ సువిశాల నేత్రాలు, మెడలో వొంపు, నున్నని పాలభాగం, మృదువైన శరీరం "

"ఆపండి! యింకచాలు" శశిరేఖ అతనిపట్టు వదిలించుకొని లేవబోయింది

"ఆగు మధ్యలో వెళితే ఎట్లా? అంతా చెప్పనీయ్"

"ఆ ప్రబంధ వ్యవహారమంతా నాకెందుకు?"

"ప్రబంధ స్త్రీలు మాత్రం నీకంటే ఎక్కువ అందంగా ఉంటారనా?"

"ఏమో ఎవరు చూశారు?"

"భలే పాండిత్యం! ఆదర్శ ప్రేమను అవతల పారేసి రుబాయత్స అందుకో బుర్ర పాడైంది

"అమ్మో! ఆ పుస్తకం పారేయటమే! దాన్ని అనసూయకు జాగ్రత్తగా తిరిగి యిచ్చేయాలి"

"చాలానాళ్లు అడుగుదామని మరిచిపోయాను అనసూయ భర్త ఎక్కడున్నాడు?"

"ఆమె నడిగితే తనకే తెలియదంటుంది అరెస్టు కాకుండా తప్పుకు తిరుగుతున్నాట్ట"

"అంత కర్మం ఏమొచ్చే? శుభ్రంగా బయటికి వచ్చి అరెస్టవరాదూ!"

"అదే నాకు ఆశ్చర్యం! కాంగ్రెసులో చేరి నాలుగుసార్లు జైలు కెళ్ళాడు మరియిప్పుడు స్వరాజ్యం వచ్చిన తరువాత కూడా యీ భయం ఏమిటో నాకు అర్థంకాదు"

"ఆమె బ్రతుకు తెరువు?"

"మిషన్ కుట్టుగుంటుంది"

"స్కూలుఫైనలు చదివింది తెలివితేట లున్నాయ్ యిదీ అవస్థ—"

"రిజిష్టర్ మారేజి చేసుకుంది గామాలు తేల్గా వదిలేసి యింకోణ్ణి చేసుకో వచ్చుగా?"

"కాంపతీసి మన యింటికి వచ్చినప్పుడు యీ మాటఅనేరు ఇక మనం బతికే ఆస్కారం వుండదు ఈ మధ్య ఒకసారి అతణ్ణి చూశాను అంతా బైరాగిలా వున్నాడు మాసిన గడ్డం – మురికి గుడ్డలూ"

అప్రయత్నంగా బ్రహ్మానందం గడ్డంమీదికి పోయిన ఆమె చేయి ఒక్కసారి వులిక్కి పడింది

"తెల్లవారి మీరు గడ్డం చేసుకోలేదు నిజం చెప్పండి?" డోక్కోబోతున్న దానిలా ముఖంపెట్టి ప్రశ్నించింది బ్రహ్మా నందం బిక్క ముఖం వేసి—

"చేసుకోలేదు మరచి పోయాను" అన్నాడు

"ప్రతిరోజూ చేసుకుంటానని వొట్టుపెట్టారు గుర్తుందా?"

అతను బోనులో నిలుచున్న ముద్దాయిలా గిజగిజ లాడాడు

శశిరేఖ మామూలుకన్న హెచ్చుస్థాయిలో—

"మిమ్మల్ని గడ్డం చేసుకోకుండావున్న రోజున చూడట మంటే నాకు నిజంగా డోకు వచ్చేంతపని జరుగుతుంది పని తొందరఅంటూ యీ మధ్య మీరు స్నో రాచుకోవటం మానే శారు మిమ్మల్ని నేను మన వివాహపు ప్రథమ దినాల్లోలాగే ప్రేమిస్తుండాలంటే యిలాంటివన్నీ మానుకోవాలి నిజం చెప్పాలంటే యీ రాత్రికైనా మీరు గడ్డం చేసుకోకుండావుంటే తెల్లవారి మమ్మల్ని చూస్తే రామదాసు జైలుసీను నాకు జ్ఞాపకం వస్తుంది మీరిలా చేస్తుంటే నేను ఎట్లా ప్రేమించ గలను?"

శశిరేఖ చరచరా నడిచి తన గదిలోకిపోయి, తలుపు బిగిం చింది బ్రహ్మానందం యింకో సిగరెట్టు తీసి ముట్టించాడు

ఆమె అన్నది నిజం! తను అందంగా వుంటానికి తగు జాగ్రత్తలు తీసుకోకపోతే ఆమె ఎలా ప్రేమించ గలుగుతుంది? ఒకసారి ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్న తరవాత మొగుడు ఎలాంటి అందవికారాన్ని ఏ ఆదర్శం కోసం పొందినా సహించి వూరు కోవటానికి యీమె చచ్చిన నవలల్లోని స్త్రీ కాదామె!

తను అందంగా వుండాలి తనే రోజూ గడ్డం చేసుకోకుండా స్నో రాచుకోకుండా సెంటువూసుకోకుండా ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళటమంటే నిజంగా ఆమె అందాన్ని వెక్కిరించినట్టే!

బ్రహ్మానందం ఆమె గదివంక చాలాసేపు చూశాడు ఆమె ఆ వైపున గొళ్ళెం పెట్టుకుంటున్నట్టుంది ఈ వైపునుంచి తలుపు తట్టినా లాభంలేదు ఇటు తను గడియవేస్తే? ఛా! ఏమిటీ యీ ఆలోచనలు!

తనకు ఆమెమీద ప్రేమ తగ్గిపోతుందా? ఊహుం! లేదు ఆ అందమైన సోగకళ్ళు నున్నని ముఖం తన ముక్కున్నా, గడ్డమున్నా ఆమెకు ఎంత ప్రేమ!

యీజీ ఛైరులో పడుకొని అలాగే ఎంతోసేపు ఆలోచించాడు నెమ్మదిగా నిద్ర మైమరపించింది కలత నిద్దరలో బ్రహ్మానందానికి కళ్ళు, ముక్కులు గడ్డం, సేఫ్టీ రేజరు, స్నో బుడ్డి ఒకదాని మీద వొకటి వొకదాంట్లో యింకొకటి కనబడసాగినై ఏదో కలవరిస్తూ కలత నిద్దరలో వున్నాడు

ఎవరో గట్టిగా తలుపుతట్టిన శబ్దం

బ్రహ్మానందం వులిక్కిపడి లేచాడు ఎవరు? శశిరేఖా?

"డాక్టరుగారూ! డాక్టరుగారూ!"

మళ్ళీ గట్టిగా తలుపుతట్టారు

కళ్ళు నులుపుకుంటూ మెట్లుదిగి తలుపు తెరిచాడు

మాసినగడ్డం చిరిగిపోయిన చొక్కాతో ఒక నడికారు వ్యక్తి చేతిలోని మసక లాంతరును అటూ యిటూ తిప్పుతూ తలుపుతియ్యగానే రెండుమెట్లు కిందికి దిగి నమస్కరించాడు

"ఇంత అర్ధరాత్రివేళ ఏంపని?"

"మావాళ్ళు మందు తిన్నారు తమరు వెంటనే రావాలి?"

"మావాళ్ళంటే?"

'నా భార్య'

తనరెండు సంవత్సరాల ప్రాక్టీసులో యిలాంటి కేసుల్లో యిది ఆరోది తనకు బాగా జ్ఞాపకం

ఆ వచ్చినవాడు దీనంగా, వెంటనే బయలుదేరమని ప్రార్థిస్తున్నాడు

'డ్రైవరు యింటికెళ్ళాడు జట్కా పిలుచుకురా'

ఆ వ్యక్తి అటూ యిటూ ఆదుర్దాగా చూసి—

'జట్కాబండి కోసం చాలాదూరం వెళ్ళాలి నా భార్య చాలా ప్రమాదస్థితిలోవుంది నేను కారు నడపగలను 'అన్నాడు

"నీవు డ్రైవరువా?'

"కాదు ఫిట్టరు పని చేస్తుంటాను డ్రైవింగు కొంత తెలుసు తమరు వెంటనే బయలుదేరితే

బ్రహ్మానందానికి అతడి ఆదుర్దా, విచారమూ చూస్తే జాలి కలిగింది

కారుషెడ్ లో నుంచి రోడ్డుమీదికి వచ్చింది వెనకసీట్లో కూర్చుంటూ "నీ పేరేమిటి?" అని బ్రహ్మానందం ప్రశ్నించాడు

"రామస్వామి"

'చెప్పటం మరిచిపోయాను లెఫ్ట్‌హ్యాండు డ్రైవు జాగ్రత్త"

కారు వేగంగా నడుస్తోంది బ్రహ్మానందం ఆలోచనలో పడ్డాడు తన గడ్డం యీ మాత్రం మాసినందుకే శశిరేఖ భరించలేక పోయిందే— మరి రామస్వామి గడ్డాన్ని చూస్తే ఎవరైనా ప్రేమించ గలరా?

అంత అసహ్యంగావున్న అతని గర్భాన్ని చూసి, భరించలేకే అతని పెళ్ళాం మందు తిన్నదా ? అడిగితే ?

'నీ భార్య మందు ఎందుకు తిన్నది? '

రామస్వామి చేతులూ, కాళ్ళూ వణికినై కారు రోడ్డంతా గుత్తకు తీసుకున్నది

"ఏదో చిన్న తగువు అంతే! మందు తినేసింది "

బ్రహ్మానందం మళ్ళీ ఆలోచనలో పడ్డాడు

దాంపత్య జీవితంలో చిన్న తగవులు, బుల్లిగలాటాలు, యింకా ఆ సంబంధమైన ప్రణయకలహాలు, దంపతుల మధ్య ప్రేమను యితోధికం చేయటానికి ఎంతో తోడ్పడతై అని వాత్స్యాయనుడి దగ్గరనుంచి, ఎల్లిస్ వరకు చెప్పారుగదా మరి యీమాత్రానికి ఆమె మందు ఎందుకు తినేసివుంటుంది ? అసలు కారణం యింకోటైవుండాలి! ప్రశ్నిద్దామా ?

"నీవేమైనా గట్టిగా చేయి చేసుకున్నావా ?

కారు రోడ్డుమీాది నుంచి సొంతం క్రిందికి దిగిపోయింది

బ్రహ్మానందం కంగారు పడ్డాడు ఏదో ప్రమాదంనుంచి బయట పడ్డవాడిలా తృప్తిపడ్డాడు డ్రైవింగు చాతకాకో, లేక భార్య ప్రమాదావస్థలో వుందనో, రామస్వామి గాభరా పడుతున్నాడు ఇక అతణ్ణి ప్రశ్నించకూడదు

బ్రహ్మానందం తిరిగి ఆలోచనలో పడ్డాడు

చూస్తూ చూస్తూ హాయిగా, ఆనందంగా గడపవలసిన జీవితాన్ని, మనుషులు మధ్యలో యింత బాధాకరంగా ఎందుకు అంతం చేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తారు ?

చచ్చిపోవటంలోనే ఆనందం, విముక్తి వుందనుకు నేవాళ్ళ

తేలిగ్గా, సునాయాసంగా ఆ కార్యం సాధించుకునేందుకు ఎన్ని మందున్నేవు? భార్య చాలా బాధ పడుతున్నదని చెబుతున్నాడు ఆమెఏ మందు తిని వుంటుంది? ఈ ప్రశ్న తను ఎప్పుడో అడిగి జవాబు తెలుసుకోవలసింది అది తెలుసుకోకుండా తను చేయబోయే చికిత్స ఏముంటుంది?

ఈ ఒక్క ప్రశ్న అడగాలి

"రామస్వామీ!"

స్టీరింగు వదిలేసి అశడు భయంగా వెనక్కు తిరిగి చూశాడు మళ్ళీ కారు రోడ్డుకిందికి దిగబోయే దశలో, ముందుగా జాగర్త పడ్డాడు

ప్రశ్నిద్దామా? వద్దా? బ్రహ్మానందం సందేహిస్తున్నాడు కారు రోడ్డంతా కలయ తిరుగుతూ, వేగంగా పోతోంది ఒకటి—రెండు మలుపులు, తరువాత పెద్దకాలవ బ్రిడ్జి

"ఏంమందు తిన్నది?" తనకు తెలియకుండానే నోరు జారింది

"గన్నేరు పప్పు, నల్లమందు, మంచి నూనె" తక్కిన మాటలు భయంకరమైన శబ్దంలో కలిసిపోయినై బ్రిడ్జి సైడున వున్న రెండు బలమైన యినపకమ్మీలు ఎగిరి కాలవలో పడినై

*   *   *

ఇంకో గంటలో టీపార్టీ తలుపుకు ఆ వైపున విపరీతమైన కోలాహలంగా వుంది నవ్వులు, హాస్యం అంతా అదో ఆహ్లాద ప్రపంచం మరి తనో——

నెలలూ రోజులూ లెక్కించసాగాడు ఆ తలుపుహారాత్తుగా శశిరేఖ చేతమూయబడి ఇప్పటికి ఆరునెలలపదహారురోజులైంది

ఇవ్వాళ యీ ఆనంద ముహూర్తంలో అది తెలుసు
తుందా? శశిరేఖకు తనంటె ప్రేమ లేక పోవచ్చు కాని ఎంత
గౌరవం!

మాణిక్యారావును పెళ్ళి చేసుకోవటంలో ఆమె పొరబడి
వుంటుంది! వాహ్! వాహ్! తను ముఖమంతా కట్టు కట్టబడి
ఆసుపత్రిలో పడివుంటే, పక్కన శశిరేఖ ఏడుస్తున్న సన్న
జ్ఞానం లేకుండా ఆ రోజున పక్కకు తల తిప్పుకొని ఎంత
ఆనందంగా వెకిలి నవ్వులు నవ్వుకున్నాడు!

ఈ ప్రపంచంలో తనకు యీ దురవస్థ ప్రాప్తించి నందుకు
అందరి కంటే ఎక్కువగా సంతోష పడినవాడు మాణిక్యారావు
కానీ, అందరికంటే ముందు విచారాన్ని చూపించటానికి
వచ్చింది కూడా వాడే!

అసలు ఆనాటి రాత్రి 'రామస్వామిని' అంటూ వచ్చింది వీడు
కాదు గదా? బ్రహ్మానందం కుడిచేతి పట్టుమీద మంచంలో
నుంచి లేచి అద్దంముందు కెళ్ళాడు ఎడమచేతి స్థానంలో ఖాళీ
లాల్చి చేయి వూగుతోంది చేత్తో క్రాపుసవరించు కున్నాడు

తలుపు అవతలి నుంచి శశిరేఖ నవ్విన ధ్వని మాణిక్యారావు
ఏదో అంటున్నాడు

బ్రహ్మానందం అద్దానికి ఎదురుగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

"శశిరేఖతో నాపెళ్ళి సందర్భంగా యీ సాయంకాలం
ఐదు గంటలకు జరగబోయేటీపార్టీకి తప్పక రాగోరెను"

మాణిక్యారావుకు తనంటే ఎంత లోకువ! తన ప్రస్తుత
దుస్థితికి ఎంతగా ఆనందిస్తున్నాడు! ఈ ఆహ్వానంలో ఎంత
కొంటెతనముంది!!

కార్డును విసిరి నేలకు కొట్టాడు

తను ఏముఖం పెట్టుకొని (అసలు తన ముఖం ఏదీ!) అంత మంది ఆహ్వానితుల్లో కూర్చోగలడు?

తనకే యింత భయంకరంగా కనబడే తన రూపాన్ని శశిరేఖ ప్రేమించలేదు అంతవరకూ తను అర్థం చేసుకోగలడు

ఇంకా యీ స్థితిలో కూడా ఆమెను తనకు భార్యగా వుండమని కోరేటంత నైతిక పతనానికి తను దిగజారలేదు

ఆమె ఎంతగానో ప్రేమించే, కాంక్షించే, ఆ ముకుళ్ళ గడ్డంతో పాటు చెంపలూ, చెవులూ, కూడా గుంటలు పడిపోయె! ఇలాంటి భయంకర రూపంతో తనువుండి కూడా—

ఒకసారి భార్య వయ్యావు కాబట్టి ఎల్లకాలం భార్యగానే పడివుండమని తను ఎలా ఆమెను అడగ్గలడు?

"ఈ తలుపుతో హద్దు చేసుకొని యీ వైపు భాగపు మేడంతా మాది అవతల బ్రహ్మానందం గారిది"

మాణిక్యారావు అప్పుడే 'మాది' అనేవరకు వచ్చాడు!

బ్రహ్మానందం తన గుండెల్ని ఎవరో గాలంవేసి గుంజుతున్నట్టుగా బాధపడ్డాడు దేవుడున్నాడనే నమ్మకం వున్నవాడయినా ఆ క్షణంవరకూ తను ఎప్పుడూ అతగాణ్ణి ప్రార్థించిన పాపాన పోలేదు కాని ఆ క్షణంలో ఏభావం ఏఆధ్యాత్మిక శక్తి అతణ్ణి పురికొల్పిందోగాని అతడు ఒంటి చేతిని పైకెత్తి—

"ఈశ్వరా! శశిరేఖ నా భార్యకాకుండా పోయిందనే విచారం నాకు లేదు కాని ఆమె ప్రవేశించిన యీ కొత్త జీవితంలో ఏ ఒడిదుడుకులు లేకుండా ఆమెను కాపాడు!" అని రెండు నిమిషాలు నిశ్చలంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు

రోజులు క్రమక్రమంగా గడిచిపోతున్నా బ్రహ్మానందం జీవితంలో ఏ మార్పూ లేదు కాలం గడిచినకొద్దీ తన కొత్త రూపానికి అలవాటు పడవలసిందిపోయి అతడువున్నకొద్దీ అసలు అద్దందగ్గిరకు వెళ్ళటానికే భయపడుతున్నాడు

శశిరేఖ తిరిగి పెళ్ళిచేసుకున్న తరవాత ఎపుడూ అతణ్ణి చూడటానికి రాలేదు కాని ప్రతిరాత్రి తలుపుకు ఆ వైపునుంచి ఆమె మధురమైన కంఠస్వరం వినబడుతూనే వుండేది బ్రహ్మానందాన్ని ఆ ధ్వని ఆకాశంలోకి, క్రొత్తప్రపంచ సీమల్లోకి, తీసుకుపోతూండేది అలాంటిసమయాల్లో ఎన్నెన్నో భావాలు, ఆవేశాలు అతన్ని చుట్టుముట్టేవి కాని అప్పుడప్పుడు ఆమె శ్రావ్యమైన కంఠధ్వనితో మేళవించబడటానికి ప్రయత్నించే, ఆఖరికి మాణిక్యరావు గొంతు అతన్ని ఉద్రిక్తుణ్ణి చేసేది

పట్టణంలో స్ఫోటకాలు జాస్తిగా వున్నవని ఒకరోజున శశిరేఖ ఎవరితోనో చెపుతూవుండగా విన్నాడు

"నేను వాక్సినేషన్ చేయించుకోను జ్వరం వస్తుంది నాకు భయం"

"వాక్సినేషన్ చెయించుకో స్ఫోటకం అంటువ్యాధి!

తను తలుపుకు యీవైపునుంచి గట్టిగాఅరవాలనుకున్నాడు కాని అలాంటిసలహా యిచ్చే యోగ్యతా ధీమా తనకేదీ?

శశిరేఖ వాక్సినేషన్ చేయించుకోలేదు నాలుగైదు రోజుల తరవాత ఆమెకు జ్వరం వచ్చిందని మాణిక్యరావు ఎవరితోనో అనటం తనకు వినబడింది స్ఫోటకం కాదు గదా?

ఆ రాత్రి బ్రహ్మానందానికి నిద్ర పట్టలేదు ఏం జ్వరం అయి వుంటుంది?

రెండవ నాటికి అతనికి సంశయ నివృత్తి కలిగింది స్ఫోటక మసీ ముఖంనిండా కళ్ళల్లోను చాలాతీవ్రంగా పోసిందనీ మాణిక్యారావు ఎవరితోనో చెపుతున్నాడు

బ్రహ్మానందం బిగ్గరగా ఏడ్చాడు ఆ కళ్ళు-నక్షత్రాలను మరిపించే ఆవిశాల నేత్రాల్లో- ఆ పైన అతడు వూహించుకో లేక పోయాడు

ఇంట్లో ఎందరునొకర్లు ఎన్నిచెప్పినా వరసగా మూడు రోజులు అన్నం ముట్టలేదు సరిగదా ఆఖరుకు మంచినీరుకూడా తాగలేదు ఏదోబాధ అతడి నరనరాల్నీ పట్టి పీడించసాగింది నాలుగోనాడు అతడికి స్పృహ తప్పింది

"టైఫాయిడ్ ! తిరుగుముఖం పట్టి నట్టుంది"

ఎక్కడో ఏదో లోకాన్నుంచి ఎవరో మాట్లాడుతున్నట్టు బ్రహ్మానందానికి వినబడింది

ఆమె అంటోంది-

"టైఫాయిడ్ ఎవరికి ? శశిరేఖకా ? ఆమెకు స్ఫోటకం అన్నారుగా ?"

"ఆమెకు స్ఫోటకం నయమయింది ఒక కన్ను పోయింది మనం గుర్తు పట్టలేనంత వికృతంగా ముఖం తయారైంది ఎలాగై తేనేం బ్రతికి బయటపడింది మీరు టైఫాయిడ్ నుంచి గట్టెక్కారు యిప్పటికి ముప్పైళ "

"రోగి మంచం దగ్గరనుంచి ఆ ముసలి దాన్ని బయటకు పంపండి !" ఎవరో గట్టిగా కేక వేశారు

శశిరేఖకు ఒక కన్ను పోయిందా ? కురూపిగా, వికృతంగా తయారైందా ?

తనకు టైఫాయిడ్ అనే మాటమాత్రం బ్రహ్మానందానికి గుర్తులేదు ఆమెకోసం—ఆమె ప్రస్తుత దురవస్థను తలచుకొని ఎంతోసేపు లోలోన దుఃఖించాడు

"మాపులకే వికారం పుట్టించేటంత అసహ్యంగా వున్న దానితో నేను కాపరం చేయలేను బొంబే పోతున్నాను" అన్నాట్ట మాణిక్యాలరావు మా అన్నయ్యతో

ఎవరో ఎవరికో తన మంచం దగ్గిర నుంచుని చెపుతున్నారు బ్రహ్మానందం యిక వాళ్ళ మాటలు వినదల్చుకో లేదు తన ఒక్క చేతినీ తలచుట్టూ చెవుల కడ్డంగా తిప్పుకున్నాడు

ఆ నాటినుంచి యిరవై రోజుల తరవాత, ప్రతి రాత్రి పది గంటలనుంచి తెల్లవారుఝాము నాలుగుగంటల వరకు— ఆ తలుపుకు యిరవైపుల రెండు భయంకర మానవ జీవాలు తిరుగుతూండేవి

బ్రహ్మానందం యీ వైపునుంచి తలుపు గడియ తీద్దామని దగ్గిరదాకా వెళ్ళి తన వికృత ముఖాన్ని తలుచుకొని వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళేవాడు

శశిరేఖ ఆ వైపునుంచి గొళ్ళెం తీద్దామని దగ్గిరదాకా వచ్చి తన బొడ్డి కంటినీ, రోత పుట్టించే తన ముఖంమీది గుంటల్నీ, మచ్చల్నీ గుర్తుకు తెచ్చుకుని వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళేది

ఆ తలుపు ఎవ్వరిచేతా తెరవబడలేదు!